

Cauza C-560/23 [Tang] ⁱ**Trimitere preliminară****Data depunerii:**

8 septembrie 2023

Instanța de trimitere:

Flygtningenævnet København (Danemarca)

Data deciziei de trimitere:

8 septembrie 2023

Reclamant:

H (reprezentat de DRC/Dansk Flygtningehjælp)

Pârât:

Udlændingestyrelsen

FLYGTNINGENÆVNET

**Cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 din
Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)****Data depunerii:** 8 septembrie 2023**Instanța de trimitere:** Flygtningenævnet [*omissis*]**Reclamant:** H (reprezentat de DRC/Dansk Flygtningehjælp)**Pârât:** Udlændingestyrelsen [*omissis*]**Introducere**

- 1 Flygtningenævnet [Comisia pentru refugiați, Danemarca; denumită în continuare „Comisia pentru refugiați”] a decis, în temeiul articolului 267 [TFUE], să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară privind

ⁱ Numele din prezenta cauză este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al vreuneia dintre părțile la procedură.

interpretarea normelor în materie de termene prevăzute la articolul 29 alineatele (1) și (2) din regulamentul numit „Dublin III” [Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare); denumit în continuare „Regulamentul Dublin”], coroborat cu articolul 27 din regulamentul respectiv.

- 2 Regulamentul Dublin, care a fost adoptat prin trimitere la tratatul FUE, în special la articolul 78 alineatul (2) litera (e) din acesta, face obiectul rezervei formulate de Danemarca și, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, actul nu este obligatoriu pentru Danemarca. Totuși, dispozițiile Regulamentului Dublin se aplică Danemarcei în temeiul unui acord paralel încheiat la nivel interguvernamental și din acest acord paralel rezultă că este posibilă sesizarea Curții de Justiție cu titlu preliminar [a se vedea Decizia 2006/188/CE a Consiliului din 21 februarie 2006 privind încheierea Acordului între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei de extindere la Danemarca a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe și ale Regulamentului (CE) nr. 2725/2000 al Consiliului privind instituirea sistemului Eurodac pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Convenției de la Dublin].
- 3 Ținând seama de natura cauzei și de obiectivul Regulamentului Dublin care constă în determinarea rapidă a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională, Comisia pentru refugiați se vede obligată să solicite ca trimiterea preliminară să fie judecată potrivit procedurii accelerate în conformitate cu articolul 105 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție.

Cu privire la competența Comisiei pentru refugiați de a iniția o procedură preliminară

- 4 Comisia pentru refugiați, instituită prin lege, este un organ colegial cvasijudiciar* independent din cadrul administrației publice. Ea exercită cu titlu permanent o funcție de instanță de control administrativ împotriva deciziilor administrative în materie de azil emise în primă instanță de Udlændingestyrelsen [Serviciul administrației pentru străini, Danemarca; denumit în continuare „Serviciul pentru

* Ndt : Versiunea în limba daneză a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 utilizează în mod sistematic – de exemplu la articolul 27 – termenii „*en domstol eller et domstolslignende organ*” (literal: „o instanță sau un organism cvasi-judiciar”; sublinierea noastră), în timp ce versiunea franceză utilizează pur și simplu termenul „jurisdiction” (a se vedea totodată, de exemplu, în germană „*Gericht*”, în suedeză „*domstol*” sau în italiană „*organo giurisdizionale*”; a se vedea, totuși, în versiunea în limba engleză, „*court or tribunal*”).

străini”], după cum reiese din articolul 53a din Udlændingeloven [denumită în continuare „Legea privind străinii”].

- 5 Organizarea Comisiei pentru refugiați este reglementată de articolul 53 din Legea privind străinii. Comisia este compusă dintr-un președinte și mai mulți vicepreședinți, care sunt toți judecători a căror independență este protejată de Constituția daneză. În plus, comisia cuprinde un anumit număr de membri numiți la propunerea Advokatrådet (Consiliul Baroului avocaților, Danemarca) și, respectiv, Udlændinge- og integrationsministeren (ministrul pentru Străini și Integrare, Danemarca). Membrii Comisiei pentru refugiați sunt numiți de președinția comisiei pentru o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea de reînnoire pentru o perioadă suplimentară de 4 ani. Membrii comisiei sunt independenți și nu pot nici să primească, nici să solicite instrucțiuni din partea autorității sau a organizației împuternicite să facă numiri sau propuneri; acestora li se aplică prin analogie dispozițiile articolelor 49 și 50 din retsplejeloven (Legea privind administrarea justiției) referitoare la acțiunile împotriva judecătorilor în fața Den Særlige Klageret (Curtea pentru Acțiuni Speciale, Danemarca) [a se vedea articolul 53 alineatul (1) a doua și a treia teză din Legea privind străinii] și nu pot fi eliberați din funcție decât prin hotărâre judecătorească [a se vedea articolul 53 alineatul (4) [a cincea] teză din Legea privind străinii]. Prin urmare, independența tuturor membrilor comisiei este garantată prin lege.
- 6 Cauzele sunt soluționate în mod colegial de președintele comisiei sau de un vicepreședinte al acesteia – care prezidează de asemenea sesiunea –, un avocat și un funcționar din cadrul Udlændinge- og Integrationsministeriet (Ministerul pentru Străini și Integrare, Danemarca) [a se vedea articolul 53 alineatul (6) din Legea privind străinii]. Deciziile comisiei se iau cu majoritate de voturi, fiecare membru dispunând de un singur vot. Procedura în fața comisiei este cvasi-judiciară și se desfășoară în contradictoriu, ceea ce înseamnă în special că, în cadrul instrumentării cauzei, comisia poate să decidă audierea străinului precum și a martorilor și să decidă strângerea altor elemente de probă, numind în același timp un avocat atunci când străinul nu are un avocat ales (a se vedea, pentru mai multe detalii, articolele 54 și 55 din Legea privind străinii). În temeiul articolului 56 alineatul (8) din Legea privind străinii, deciziile Comisiei pentru refugiați sunt definitive. Aceasta înseamnă că deciziile comisiei nu pot face obiectul unei căi de atac în fața unei alte autorități administrative și că posibilitatea unui control jurisdicțional al deciziilor sale este foarte limitată.
- 7 În acest context, Comisia pentru refugiați este considerată ca fiind o „instanță” în sensul articolului 267 TFUE, care are dreptul de a iniția o procedură preliminară în fața Curții de Justiție, având în vedere originea sa legală, caracterul său permanent, caracterul obligatoriu al competenței sale, natura contradictorie a procedurii, aplicarea de către aceasta a normelor de drept, precum și independența sa, în conformitate cu criteriile enunțate la punctul 23 din Hotărârea din mai 2016, MT Højgaard și Züblin (C-396/14, EU:C:2016:347).

Situația de fapt

- 8 La 25 aprilie 2021, resortisantul afgan H (denumit în continuare „străinul”) a intrat pe teritoriul danez. În aceeași zi, el a depus în Danemarca o cerere de protecție internațională. Din baza de date Eurodac reiese că străinul a fost înregistrat ca solicitant de azil în România la data de 5 martie 2021.
- 9 Prin urmare, la 24 iunie 2021, Serviciul pentru străini a solicitat României să reprimească străinul în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul Dublin.
- 10 La 7 iulie 2021, România a acceptat să reprimească străinul, în conformitate cu cererea Danemarcei din 24 iunie 2021.
- 11 La 19 iulie 2021, Serviciul pentru străini a luat decizia de a transfera străinul în România în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul Dublin. Printr-o declarație făcută în aceeași zi, străinul a exercitat o cale de atac împotriva acestei decizii în fața Comisiei pentru refugiați. Calea de atac avea efect suspensiv în temeiul articolului 27 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul Dublin.
- 12 La 28 februarie 2022, România a informat toate statele membre că, începând cu 1 martie 2022, va suspenda toate transferurile de intrare efectuate în conformitate cu Regulamentul Dublin ca urmare a conflictului din Ucraina și a afluxului crescut de refugiați în România.
- 13 La 15 martie 2022, Comisia pentru refugiați a trimis cauza la Serviciul pentru străini în vederea unei reexaminări în primă instanță, în special pentru ca serviciul să se pronunțe cu privire la efectele anunțului general făcut de autoritățile române asupra deciziei concrete de transferare a străinului solicitant în România.
- 14 La 8 aprilie 2022, Serviciul pentru străini a luat din nou decizia de a transfera străinul în România în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul Dublin. Printr-o declarație făcută în aceeași zi, străinul a exercitat o cale de atac împotriva acestei decizii în fața Comisiei pentru refugiați. Calea de atac avea efect suspensiv în temeiul articolului 27 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul Dublin.
- 15 La 24 mai 2022, România a informat toate statele membre că suspendarea transferurilor de intrare efectuate în conformitate cu Regulamentul Dublin a fost ridicată.
- 16 La 2 decembrie 2022, Comisia pentru refugiați a confirmat decizia Serviciului pentru străini din 8 aprilie 2022.
- 17 La 2 februarie 2023, reprezentantul străinului a solicitat redeschiderea procedurii. În această privință, reprezentantul a susținut că cererea de azil a străinului trebuie să fie examinată pe fond în Danemarca, dat fiind că termenul prevăzut la articolul 29 alineatul (1) prima teză din Regulamentul Dublin era expirat la momentul

deciziei Serviciului pentru străini din 8 aprilie 2022, astfel încât Danemarca este responsabilă de la data respectivă de examinarea pe fond a dosarului, în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulament. Cu titlu subsidiar, reprezentantul a susținut că prezenta cauză trebuie să facă obiectul unei trimiteri preliminare către Curtea de Justiție, întrucât aceasta nu s-a pronunțat încă cu privire la interpretarea articolului 29 într-o cauză precum cea de față.

- 18 La 13 februarie 2023, Comisia pentru refugiați a decis să reia examinarea cauzei în cadrul unei noi sesiuni.
- 19 La 19 aprilie 2023, Comisia pentru refugiați a confirmat decizia Serviciului pentru străini din 8 aprilie 2022. În ceea ce privește chestiunea calculării termenului ținând seama de articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin, decizia conține, printre altele, următoarele considerații:

„[...]”

Trimiterea dosarului de către Comisia pentru refugiați la Serviciul pentru străini la 15 martie 2022 a avut drept consecință faptul că, în urma deciziei instanței de apel, cauza era încă în curs de examinare în fața autorităților competente în materie de străini, iar continuarea examinării cauzei însemna că străinul solicitant nu putea fi transferat în România și că executarea noii decizii de transfer în România, adoptată de Serviciul pentru străini la 8 aprilie 2022, a fost suspendată în cursul procedurii privind calea de atac până la noua decizie a Comisiei pentru refugiați din 2 decembrie 2022, prin care aceasta a confirmat decizia Serviciului pentru străini de a transfera străinul solicitant în România.

Nici Regulamentul Dublin, nici jurisprudența menționată mai sus a Curții de Justiție a Uniunii Europene nu abordează în mod explicit consecințele pe care le are, în ceea ce privește termenul, trimiterea de către o instanță de apel către instanța de prim grad a unei cauze care a făcut obiectul unei hotărâri pronunțate în temeiul Regulamentului Dublin, însă din articolul 29 alineatul (1) din acesta reiese că un transfer trebuie să fi avut loc în cel mult șase luni de la acceptarea cererii de a prelua sau reprimi persoana în cauză sau de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea atunci când efectul suspensiv există în conformitate cu articolul 27 alineatul (3). Atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni, statul membru responsabil este exonerat, potrivit articolului 29 alineatul (2), de obligația de a prelua sau reprimi persoana în cauză și responsabilitatea se transferă statului membru solicitant. Acest termen poate fi prelungit până la maximum un an în cazul în care transferul nu a putut fi efectuat datorită detenției în închisoare a persoanei în cauză sau până la maximum optsprezece luni în cazul în care persoana în cauză se sustrage procedurii.

În orice caz, în împrejurările prezentei cauze – în care trimiterea se justifica prin împrejurări total neprevăzute care nu puteau fi reproșate autorităților

competente în materie de străini –, Comisia pentru refugiați apreciază că este mai conformă cu dispoziția de la articolul 27 din Regulamentul Dublin – precum și cu *ratio legis* a acestei dispoziții referitoare la dreptul la o cale eficientă de atac împotriva deciziilor luate în temeiul articolului 18 alineatul (1) literele (a) și (c) din regulament [a se vedea de asemenea, în această privință, considerentul (19) al acestuia și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] – interpretarea regulamentului în sensul că termenul de șase luni prevăzut la articolul 29 alineatul (1) a doua teză din acesta, a început să curgă, în cazul de față, abia după decizia definitivă a Comisiei pentru refugiați din 2 decembrie 2022, chiar dacă trimiterea decisă de comisie la 15 martie 2022 ar fi putut avea drept consecință o decizie a Serviciului pentru străini de a nu transfera străinul solicitant în România.

Prin urmare, Comisia pentru refugiați consideră că nu este justificat să se decidă că, în acest moment, cererea de azil a străinului solicitant trebuie să fie examinată pe fond în Danemarca. [...]

[...]“.

- 20 La 4 mai 2023, în urma unei cereri formulate de [organizația neguvernamentală Danish Refugee Council/Dansk Flygtningehjælp (denumită în continuare „DRC”)], Comisia pentru refugiați a decis să redeschidă procedura în vederea reexaminării interpretării normelor în materie de termene prevăzute la articolul 29 alineatele (1) și (2) coroborate cu articolul 27 din Regulamentul Dublin. În cererea sa de redeschidere a procedurii, DRC a făcut referire, în special, la Hotărârea Curții din 30 martie 2023, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Suspendarea termenului de transfer în apel) (C-556/21, EU:C:2023:272) și a susținut că, în lumina Regulamentului Dublin, responsabilitatea a fost transferată către Danemarca la momentul deciziei Serviciului pentru străini din 8 aprilie 2022 [a se vedea articolul 29 alineatul (2) din regulament].
- 21 În cadrul examinării căii de atac inițiale și al examinării celei de a doua căi de atac, precum și în cadrul primei trimiteri spre reexaminare, măsura de îndepărtare a fost suspendată, situație care se regăsește și în cadrul prezentei trimiteri spre reexaminare.

Dispoziții relevante ale dreptului Uniunii

- 22 Reglementarea relevantă a Uniunii constă în articolul 29 alineatele (1) și (2) din Regulamentul [Dublin] coroborat cu articolele 18 și 27 din regulament și cu considerentele (4), (5) și (19) ale acestuia, precum și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [denumită în continuare „carta”].
- 23 Articolul 29 alineatul (1) din regulament prevede în special că transferul solicitantului sau al altei persoane menționate la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sau (d) din statul membru solicitant către statul membru responsabil se face în conformitate cu dreptul intern al statului membru solicitant, după consultări între

cele două state membre în cauză, cât de repede posibil, și în cel mult șase luni de la acceptarea cererii de a prelua sau reprimi persoana în cauză sau de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea atunci când efectul suspensiv există în conformitate cu articolul 27 alineatul (3). Atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni prevăzut la alineatul (1) al articolului 29 din regulament, alineatul (2) prevede că statul membru responsabil este exonerat de obligația de a prelua sau reprimi persoana în cauză și responsabilitatea se transferă statului membru solicitant. Acest termen poate fi prelungit până la maximum un an în cazul în care transferul nu a putut fi efectuat datorită detenției în închisoare a persoanei în cauză sau până la maximum optsprezece luni în cazul în care persoana în cauză se sustrage procedurii.

- 24 Din articolul 27 din regulament reiese că un străin precum cel menționat la articolul 18 alineatul (1) litera (c) sau (d) are dreptul la o cale eficientă de atac, sub forma unui apel sau unei revizuirii, în fapt și în drept, împotriva unei decizii de transfer în fața unei instanțe naționale.
- 25 Preambulul Regulamentului Dublin [considerentele (4), (5) și (19)] subliniază importanța unei metode clare și operaționale pentru determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil. O astfel de metodă ar trebui să se întemeieze pe criterii obiective și echitabile atât pentru statele membre, cât și pentru persoanele în cauză și ar trebui, în principiu, să facă posibilă determinarea rapidă a statului membru responsabil, astfel încât să se garanteze accesul efectiv la procedurile pentru acordarea protecției internaționale și să nu compromită obiectivul prelucrării rapide a cererilor de protecție internațională. Ar trebui stabilite garanții juridice și dreptul la o cale de atac eficientă în ceea ce privește deciziile legate de transferurile către statul membru responsabil în conformitate, în special cu drepturile recunoscute la articolul 47 din cartă.
- 26 Curtea de Justiție s-a pronunțat în mai multe hotărâri cu privire la interpretarea articolului 29 alineatele (1) și (2) și a articolului 27 din Regulamentul Dublin, iar Comisia pentru refugiați ține seama de faptul că jurisprudența Curții a reținut o interpretare restrictivă a termenelor stabilite în Regulamentul Dublin, după cum demonstrează – pe lângă hotărârile citate la punctele 32 și 33 de mai jos – Hotărârea din 31 mai 2018, Hassan (C-647/16, EU:C:2018:368), Hotărârea din 7 iunie 2016, Ghezelbash (C-63/15, EU:C:2016:409), Hotărârea din 25 octombrie 2017, Shiri (C-201/16, EU:C:2017:805) și Hotărârea din 5 iulie 2018, X (C-213/17, EU:C:2018:538).
- 27 În Hotărârea din 30 martie 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Suspendarea termenului de transfer în apel) (C-556/21, EU:C:2023:272), Curtea pare să se fi pronunțat cel mai recent cu privire la dispozițiile Regulamentului Dublin în materie de termene, iar în această hotărâre Curtea a statuat că articolul 29 alineatele (1) și (2) din regulament coroborat cu articolul 27 alineatul (3) din acesta trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care permite unei instanțe naționale sesizate cu o cale de atac de al doilea grad împotriva unei hotărâri de anulare a unei decizii de transfer

să adopte, la cererea autorităților competente, o măsură provizorie care să le permită acestora să nu ia o nouă decizie până la soluționarea acestei căi de atac și care să aibă ca obiect sau ca efect suspendarea termenului de transfer până la această soluționare, cu condiția ca o asemenea măsură să nu poată fi adoptată decât dacă punerea în aplicare a deciziei de transfer a fost suspendată cu ocazia examinării căii de atac de prim grad, în temeiul articolului 27 alineatul (3) sau (4) din regulamentul menționat. În plus, punctul 24 din hotărârea respectivă precizează că din articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin și în special din utilizarea expresiei „hotărâre definitivă” reiese că legiuitorul Uniunii a avut în vedere că termenul de transfer începe să curgă abia din momentul în care hotărârea privind o cale de atac împotriva unei decizii de transfer a rămas definitivă, după epuizarea căilor de atac prevăzute de ordinea juridică a statului membru în cauză, cu condiția ca punerea în aplicare a deciziei de transfer să fi fost suspendată, în temeiul articolului 27 alineatul (3) sau (4) din acest regulament.

Dispoziții relevante ale dreptului național

- 28 În prezenta cauză, îndoielile cu privire la interpretarea dispozițiilor în materie de termene prevăzute la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin au fost generate de faptul că, în cadrul examinării în temeiul articolului 27 din regulament, Comisia pentru refugiați a dispus trimiterea cauzei la Serviciul pentru străini în vederea unei reexaminări în primă instanță în conformitate cu normele de drept administrativ național.
- 29 Potrivit dreptului administrativ danez, are loc o trimitere atunci când o autoritate superioară anulează o decizie luată de o autoritate subordonată, după care cauza este trimisă autorității subordonate spre reexaminare. Trimiterea implică astfel anularea deciziei autorității subordonate.
- 30 În dreptul administrativ danez, trimiterea poate avea loc, în principiu, în trei situații: 1) dacă respectiva cauză nu este suficient de lămurită înainte de luarea deciziei în primă instanță, 2) dacă au fost săvârșite erori importante la examinarea cauzei în primă instanță sau 3) dacă dosarul este actualizat cu informații noi importante pentru decizia inițială.
- 31 O trimitere implică așadar faptul că respectiva cauză este încă în curs de examinare de către autorități și că este posibilă atacarea în fața instanței de apel a noii decizii luate în primă instanță.

Argumentele părților

- 32 Serviciul pentru străini a susținut că termenul prevăzut la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin nu a expirat în prezenta cauză și a amintit, în special, că această dispoziție ține seama de principiul potrivit căruia termenul de executare a transferului nu trebuie să expire în cazul exercitării unei căi de atac cu efect suspensiv, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din regulament, acest

termen începând să curgă abia după soluționarea definitivă a căii de atac, după cum reiese din Hotărârea din 29 ianuarie 2009, Petrosian (C-19/08, EU:C:2009:41, punctul 45) și din Hotărârea din 26 iulie 2017, A.S. (C-490/16, EU:C:2017:585, punctele 58 și 60). Or, o asemenea decizie definitivă a intervenit abia odată cu adoptarea de către Comisia pentru refugiați a deciziei din 2 decembrie 2022.

- 33 Reprezentanții străinului (și anume avocatul desemnat să îl reprezinte și DRC) au arătat că termenul prevăzut la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin era deja expirat atunci când Serviciul pentru străini a adoptat, la 8 aprilie 2022, noua sa decizie în urma trimiterii decise de Comisia pentru refugiați la 15 martie 2022, trimitere care implica anularea deciziei Serviciului pentru străini din 19 iulie 2021. În momentul în care Serviciul pentru străini a adoptat noua sa decizie din 8 aprilie 2022, trecuseră deja mai mult de șase luni de la primirea acceptării de către autoritățile române a cererii de reprimire, astfel încât rezultă în mod direct din articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin că Danemarca este responsabilă de examinarea cererii de azil a străinului. Prin urmare, o nouă decizie de transfer a autorității de prim grad cu privire la returnare trebuie să fie adoptată în termen de șase luni de la primirea acceptării din partea statului membru responsabil. Se face referire în special la caracterul imperativ al termenelor stabilite la articolul 29 alineatele (1) și (2) din regulamentul, precum și în Hotărârea din 13 noiembrie 2018, X și X (C-47/17 și C-48/17, EU:C:2018:900, punctul 70), Hotărârea din 19 martie 2019, Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218, punctele 59 și 60), Hotărârea din 31 martie 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl și alții (Internarea unui solicitant de azil într-un spital de psihiatrie) (C-231/21, EU:C:2022:237, punctele 54-56) și Hotărârea din 22 septembrie 2022, Bundesrepublik Deutschland (Suspendare administrativă a deciziei de transfer) (C-245/21 și C-248/21, EU:C:2022:709, punctele 65-68). Nici modul de redactare a acestor dispoziții, nici finalitatea lor nu permite să se concluzioneze că decizia de trimitere a dosarului luată de Comisia pentru refugiați la 15 martie 2022 constituie o decizie „definitivă” care justifică un nou termen de șase luni în conformitate cu regulamentul. În urma Hotărârii din 30 martie 2023, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Suspendarea termenului de transfer în apel) (C-556/21, EU:C:2023:272), se poate afirma în mod întemeiat că decizia de trimitere a dosarului luată la 15 martie 2022 a implicat anularea deciziei Serviciului pentru străini din 19 iulie 2021 și că, așadar, nu se mai putea considera că aceasta este o decizie de transfer care a făcut obiectul unui apel sau a cărei executare putea fi suspendată în temeiul articolului 27 din Regulamentul Dublin. În plus, s-a susținut că Hotărârea din 29 ianuarie 2009, Petrosian (C-19/08, EU:C:2009:41), se referă la fostul Regulament „Dublin II”, Regulamentul actual („Dublin III”) prevăzând o protecție mai bună a solicitanților de azil în cadrul așa-numitei proceduri „Dublin”, inclusiv în ceea ce privește reglementarea efectului suspensiv și că Hotărârea din 26 iulie 2017, A.S. (C-490/16, EU:C:2017:585) are ca obiect o situație diferită de cea din prezenta cauză, întrucât vizează doar apelul în fața unei instanțe naționale în sensul articolului 27 alineatul (3) din regulamentul, în temeiul căruia există efectul suspensiv.

Contextul întrebării adresate de Comisia pentru refugiați

- 34 În prezenta cauză, situația se prezintă după cum urmează. Serviciul pentru străini a decis, în termenul de șase luni prevăzut la articolul 29 alineatul (1) prima teză din Regulamentul Dublin, să transfere străinul în România în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) litera (c) din regulament. Întrucât decizia respectivă a fost atacată în fața Comisiei pentru refugiați ca instanță de apel (a se vedea articolul 27 din Regulamentul Dublin), aceasta a decis, la 15 martie 2022, să trimită cauza la Serviciul pentru străini în vederea reexaminării sale în primă instanță, pentru motivul că autoritățile române decisese să suspende de la 1 martie 2022 transferurile efectuate în temeiul procedurii Dublin către România ca urmare a conflictului din Ucraina și a aflului crescut de refugiați în România. Ulterior, la 8 aprilie 2022, Serviciul pentru străini a luat din nou decizia de a transfera străinul solicitant în România în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul Dublin, iar această decizie – luată astfel după expirarea termenului de șase luni, prevăzut la articolul 29 alineatul (1) prima teză din Regulamentul Dublin, de la acceptarea transferului de către statul membru responsabil – a făcut obiectul unei căi de atac în fața Comisiei pentru refugiați, care a fost exercitată în termenul prevăzut de legislația națională. Comisia pentru refugiați s-a pronunțat atunci definitiv cu privire la calea de atac respectivă prin decizia sa din 2 decembrie 2022, adoptată ca urmare a trimiterii stabilite prin decizia sa din 15 martie 2022 și a menținerii ulterioare a deciziei de transfer de către Serviciul pentru străini la 8 aprilie 2022.
- 35 În loc să dispună trimiterea la 15 martie 2022, Comisia pentru refugiați ar fi putut de asemenea să suspende procedura desfășurată în fața sa pentru a putea să obțină – eventual prin intermediul Serviciului pentru străini – informații suplimentare despre evoluția situației din România și, într-un astfel de caz, nu s-ar fi ridicat problema aflată în discuție în prezenta cauză. Într-adevăr, din articolul 29 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul Dublin reiese că transferul trebuie să aibă loc în cel mult șase luni de la hotărârea definitivă privind apelul sau revizuirea atunci când efectul suspensiv există în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din regulament. Totuși, în opinia Comisiei pentru refugiați, este clar că un asemenea mod de a proceda asigură o protecție juridică mai redusă a străinului decât propriul mod de a proceda, care implică trimiterea cauzei la Serviciul pentru străini, ceea ce oferă străinului posibilitatea unei noi examinări a cauzei la două niveluri.
- 36 În speță, trimiterea era justificată de circumstanțe externe și complet neprevăzute care nu puteau fi reproșate Serviciului pentru străini, și anume faptul că, după ce a acceptat transferul, statul membru responsabil, și anume România, a suspendat în mod general, transferurile în temeiul Regulamentului Dublin ca urmare a conflictului din Ucraina și a aflului crescut de refugiați în țară. Prin urmare, Comisia pentru refugiați dorește, prin trimiterea preliminară, să obțină clarificări cu privire la interpretarea normelor în materie de termene prevăzute la articolul 29 alineatele (1) și (2) din Regulamentul Dublin coroborat cu articolul 27 din acesta, într-o situație precum cea în discuție care, în opinia sa, nu pare să fie reglementată

în mod expres de regulament, inclusiv cu privire la chestiunea dacă libertatea de a calcula termenul de la data soluționării definitive a cauzei pe fond este lăsată statelor membre în temeiul principiului autonomiei procedurale, iar acestea aplică normele de drept administrativ național și se conformează, pe de altă parte, principiilor echivalenței și efectivității consacrate de dreptul Uniunii [a se vedea Hotărârea din 15 aprilie 2021, Statul belgian (Elemente ulterioare deciziei de transfer) (C-194/19, EU:C:2021:270, punctul 42)]. În speță, data respectivă era cea a deciziei Comisiei pentru refugiați din 2 decembrie 2022, care a confirmat noua decizie de transfer al străinului luată de Serviciul pentru străini la 8 aprilie 2022.

Întrebarea adresată

- 37 În contextul prezentat mai sus, se solicită Curții de Justiție să răspundă la următoarea întrebare:

Normele în materie de termene prevăzute la articolul 29 alineatele (1) și (2) din Regulamentul Dublin trebuie interpretate în sensul că termenul de șase luni stabilit la articolul 29 alineatul (1) a doua teză din regulament începe să curgă de la hotărârea definitivă pe fond, în situația în care o instanță de apel din statul membru solicitant, astfel cum este menționată la articolul 27 din regulament, a trimis cauza privind transferul autorității competente de prim grad, care a luat ulterior o nouă decizie de transfer la mai mult de șase luni de la primirea acceptării reprimirii de către statul membru responsabil – în special atunci când trimiterea este motivată de faptul că statul membru responsabil, care acceptase inițial transferul, a luat ulterior o decizie de suspendare generală a transferurilor efectuate în temeiul Regulamentului Dublin – iar în ceea ce privește măsura de îndepărtare a străinului în cauză există un efect suspensiv?

[omissis]

[omissis]

[nume]

(președinte, judecător al
Curții de Apel)

[omissis]

[nume]

(membru desemnat de
Consiliul Baroului)

[omissis]

[nume]

(membru desemnat de ministrul
pentru străini și integrare)